

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону про внесення змін до статті 323
Кримінального кодексу України щодо боротьби з допінгом
(реєстр. № 7479 від 9 січня 2018 року)**

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 4 квітня 2018 року (протокол № 68) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до статті 323 Кримінального кодексу України щодо боротьби з допінгом (реєстр. № 7479 від 9 січня 2018 року), поданий Кабінетом Міністрів України (далі – Законопроект).

Згідно із пояснювальною запискою метою Законопроекту є створення необхідних правових, організаційних засад, подальшої ефективної діяльності з протидії вживанню та розповсюдженню заборонених речовин та методів у спорті, підвищення відповідальності осіб, які примушують, спонукають або призначають допінг, у тому числі залучених до підготовки спортсменів.

Прийняття акта спрямовано на приведення чинного законодавства України у відповідність до Антидопінгової конвенції та Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті, забезпечення створення необхідних правових засад щодо протидії використанню допінгу.

Для досягнення зазначеної мети пропонується внести зміни до статті 323 Кримінального кодексу України, передбачивши відповідальність осіб, що спонукають до застосування допінгу.

Прийняття вказаного Законопроекту, за твердженням Уряду, забезпечить створення необхідних правових засад щодо протидії вживання та розповсюдженню заборонених речовин та методів у спорті, підвищення відповідальності тренерів та інших осіб, залучених до підготовки спортсменів.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з наступного.

У Конституції України зазначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої

повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). За приписом частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 3 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно з положеннями частини першої статті 9 Конституції України, чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України.

Україна є членом Антидопінгової конвенції, ратифікованої Законом України від 15 березня 2001 року № 2295, та Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті, ратифікованої Законом України від 3 серпня 2006 року № 68. Держави, які ратифікували зазначені Конвенції, взяли на себе зобов'язання забезпечувати зменшення та остаточне усунення допінгу у спорті зобов'язуються в межах своїх відповідних конституційних положень вжити заходів, необхідних для застосування положень цих Конвенцій.

Виключно законами України визначаються, зокрема, засади цивільно-правової відповідальності, діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них (пункт 22 частини першої статті 92 Конституції України).

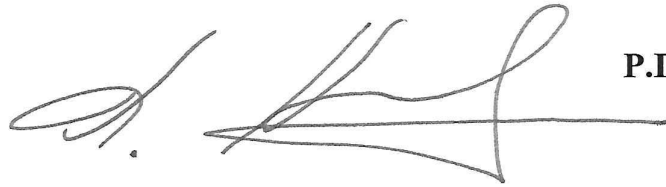
У Рішенні від 30 травня 2001 року № 7-рп/2001 Конституційний Суд України зазначив, що виключно законами України мають врегульовуватись засади цивільно-правової відповідальності (загальні підстави, умови, форми відповідальності тощо), підстави кримінальної, адміністративної та дисциплінарної відповідальності - діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями (основні ознаки правопорушень, що утворюють їх склад), та відповідальність за них. У такий спосіб Конституція України заборонила врегульовувати зазначені питання підзаконними нормативно-правовими актами та встановила, що лише Верховна Рада України у відповідному законі має право визначати, яке правопорушення визнається, зокрема, адміністративним правопорушенням чи злочином, та міру відповідальності за нього (абзац сьомий пункту 2 мотивувальної частини).

У своєму Рішенні від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002 Конституційний Суд України зазначив, що Конституція України як головне джерело національної правової системи є також базою поточного законодавства. Вона надає можливість урегулювання певних суспільних відносин на рівні законів, які конкретизують закріплені в Основному Законі положення (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини).

Зважаючи на зазначене, а також на те, що Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України), внесення запропонованих проектом Закону змін до чинного законодавства узгоджується з нормами Конституції України.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до статті 323 Кримінального кодексу України щодо боротьби з допінгом (реєстр. № 7479 від 9 січня 2018 року), поданий Кабінетом Міністрів України, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, overlapping strokes. The signature is positioned between the text 'Голова Комітету' on the left and 'Р.П. КНЯЗЕВИЧ' on the right.

Р.П. КНЯЗЕВИЧ